

Vydání  
1/2023

# RYBNÍČEK

ČASOPIS DOMOVA U RYBNÍKA



[www.domovrybnika.cz](http://www.domovrybnika.cz)



20. ČERVNA 2023

SLAVNOSTNÍ  
PŘEDÁNÍ  
PAVILONU DZR

## Obsah

Slovo ředitele .....	2
Historie .....	4
Víceměřické dny.....	6
Ošetrovatelská rehabilitace v domácím prostředí pohledem sestry .....	7
Kaplička sv. Anny.....	9
Život na sociálním úseku.....	13
Otevření nové budovy DZR z jiného úhlu pohledu .....	15
Děni v Domově pro osoby se zdravotním postižením .....	17
Můj rok v Domově u rybníka.....	18
Setkání odborné sekce aktivizačních pracovníků Domovů pro seniory a Domovů pro osoby se zdravotním postižením Olomouckého kraje.....	20
Slavnostní předání pavilonu DZR .....	22

# Slovo ředitele

Vážení čtenáři,

první polovina roku 2023 je za námi, a já bych vás rád tímto úvodním slovem přivítal u dalšího vydání našeho pravidelného zpravodaje. Léto a čas dovolených je v plném proudu, proto tedy věřím, že si spousta z vás užívá tohoto slunného období, ať už u moře, na chalupě, v přírodě nebo třeba jen doma, někteří z nás s dětmi nebo vnoučaty. Všichni jsme jen lidé, každý z nás potřebuje čas od času chvíli odpočinku, odhlédnout od stresu a starostí všedního života. Pocit uvolnění, navození fyzické, ale také psychické pohody, je nutností pro to, abychom mohli každý den fungovat, a to jak po profesní, tak po lidské stránce.

Nedílnou součástí tohoto procesu jsou také pravidelná setkávání s rodinou, kolegy, kamarády, ale také poznávání nových věcí, nových lidí, rozšiřování si obzorů. My za sebou letos máme již dvě velké a pro mě osobně důležité události. Nejprve to byl II. ročník česko-slovenské konference: „Víceměřické dny“, zaměřené nejen na pobytové služby, ale i ty terénní, individuální plánování, s příklady a zkušenostmi z praxe. Akce se vydařila a byla pro nás všechny zúčastněné mimořádným přínosem. Druhou velkou událostí před začátkem prázdnin bylo slavnostní předání nové budovy DZR spojené se Dnem otevřených dveří v Domově. Celý den se nesl ve znamení pohody, přátelské atmosféry, zábavy a krásného letního počasí. Pro mě to byl krásný odraz toho, jak by mělo toto letní období vypadat.

Děkuji všem kolegům za péči, pilnost a odhodlání, se kterým první polovinu roku zvládli. Všem čtenářům přeji krásně prožité léto. Doufám, že se brzy zase shledáme ať už osobně nebo alespoň touto písemnou cestou. Čeká nás ještě náročná druhá polovina roku, ale věřím, že po načerpání nových sil do ní vkročíme společně tou správnou nohou.

*PhDr. Felipe Sánchez López, MBA, MPH  
ředitel Domova u rybníka Víceměřice*



## Historie

Vážení čtenáři,

blíží se výročí 100 let od založení Ústavu pro slabomyslné ve Víceměřicích. Dovolte mi přiblížit vám počátky služby a trochu vás seznámit s řádem sester dominikánek, které stály u zrodu služby.

První kláštery sester dominikánek byly založeny již ve 13. století a na konci 18. století jsou nařízením Josefa II. zrušeny. Opětovné založení se datuje na 12. září 1889. První převorkou se stala Matka Rajmunda Jindrová. V 50. letech byly sestry rozhodnutím státu v „domácím vězení“. Měly zákaz katechezí i vycházení. Po malých skupinkách byly posílány do továren v pohraničí, ponechány byly pouze v sociálních službách, kde byl velký nedostatek civilních pracovníků.



Panství ve Víceměřicích i se zámkem patřil rodu Metternichů až do roku 1921, kdy bylo celé panství zabaveno na návrh pozemkového úřadu. V únoru 1924 upozornil Dr. J. Ambros, advokát z Olomouce generální představenou, že je zámek ve Víceměřicích na prodej. Sestry dominikánky zámek i s

okolními pozemky odkoupily a od 12. července 1924 se datuje počátek poskytování služby. Prvních 18 chovanců přijelo do nově zřízeného Ústavu pro slabomyslné 3. listopadu 1924 ze Střelic.

Věhlas ústavu se rychle rozšířil a na konci 30 let zde bylo ubytováno již na tři stovky chovanců.

Sestry dominikánky byly plně soběstačné ve všech oblastech. K zámku patřil park, lesík Bloudník, zelinářská zahrada, hospodářské budovy, 20 ha pole, a dvůr. Sestry zde postavily pekárnu, mlékárnu, prádelnu, mlýn, chovaly krávy, vepře, koně a drůbež. Pro chovance vytvořily dílny pro pracovní terapie – krejčovskou, provaznickou, knihařskou a obuvnickou.



Od roku 1931 zde byla zřízena pomocná škola, která byla v roce 1959 zrušena.

Ve třicátých letech sestry postavily dům se dvanácti pokoji a ústředním topením. V parku byl vybudován chorobinec a v zelinářské zahradě byla postavena patrová budova pro zaměstnance, zvaná „fara“. Dále postavily ozdravovnu v Podivicích, kam jezdili chovanci na dovolenou.

V padesátých letech počala doba normalizace a ústav byl v roce 1951 předán do správy české katolické Charity. Poslední sestry dominikánky byly v roce 1982 trvale nahrazeny civilním personálem. V této době bylo v ústavu ubytováno 245 chovanců a pracovalo zde 83 zaměstnanců.

*Blanka Novotná  
vedoucí Domova pro osoby se zdravotním postižením*

## Víceměřické dny

Máme za sebou II. ročník, který byl velkolepý a opět jsme posunuli laťku o kus výše.

Perfektní konference, která se pomalu stává součástí našeho kalendáře. Přivedli jsme na svět dítě, tak se budeme o něj starat, aby rostlo a přinášelo všem našim kolegům radost a spokojenost.



Nesmírně mě těší, že jsme to s kolegy zvládli a už dnes víme, že bude i III. ročník, na který se těšíme. Jako vždy i tady jsme se setkali s nepřejícími, ale máme je rádi. Naše skutky a



hlavně výsledky jim zavřou ústa. Jedeme si to své, neúspěch nás nezlomí, právě naopak. Lidská závist je náš hnací motor. Nemusíme se nikde prezentovat, že sociálním službám rozumíme, stačí přijít a podívat se.

Dveře našeho kongresu i organizace jsou otevřeny každému...

Děkuji své skvělé partě, "VY VÍTE, ŽE BEZ VÁS BY TO NEŠLO".

*PhDr. Felipe Sánchez López, MBA, MPH  
ředitel Domova u rybníka Víceměřice*

# Ošetrovatelská rehabilitace v domácím prostředí pohledem sestry

## *Co je vlastně ošetrovatelská rehabilitace?*

Většina lidí si pod pojmem rehabilitace představí nemocnici či rehabilitační zařízení, kde se jim dostane odborné péče. Ale jen málo pacientů má na rehabilitaci, popřípadě pobyt v rehabilitačním zařízení nárok. Proto hledají různé alternativy a jednou z nich je právě ošetrovatelská rehabilitace v domácím prostředí. Tu u nás v Domově zajišťuje zdravotní sestra s kurzem ošetrovatelské rehabilitace každý den mimo víkendy.



## *A jak samotná rehabilitace probíhá?*

V den, kdy přijde sestra k pacientovi, sepíše s pacientem ošetrovatelskou dokumentaci. Tím začíná proces vyhodnocení a nastavení cvičení dle individuálních potřeb pacienta. Nejde o samotné cvičení, ale i o hledání možností, jak pacienta zapojit, pozitivně ho naladit a ukázat mu, že i když se to v dané chvíli zdá nemožné, tak postupně díky trpělivosti a cvičení, ke zlepšení dojít skutečně může. V této chvíli je důležité být trpělivý a věřit, jelikož hodně pacientů má dojem, že se už nikdy nedokážou



plnohodnotně zapojit do života. V takových situacích sestra funguje i jako terapeut a je pacientovi i psychickou podporou.



Následuje vysvětlení, jakým způsobem bude rehabilitace probíhat, ukážou se kompenzační a terapeutické pomůcky, které je možno při cvičení použít. Cvičení je zaměřeno na celkové protažení a uvolnění svalstva celého těla, zlepšení soběstačnosti, stability a funkce postižených končetin. Součástí je poučení pacienta, jak zabránit vzniku kontraktur, spasticity a proleženin, kdy je zapojen i personál na oddělení a poučen o správném polohování a pasivním protahování končetin.



Samotná rehabilitace probíhá buď aktivně s pacientem za pomoci motomedu, trenažérů, chodícího pásu či pasivně, kdy sestra cvičí s každou horní a dolní končetinou bez pomoci pacienta. Tento proces je celkově zdoluhavý, ale výsledek za to stojí.



*Daniela Dostálíková  
vedoucí zdravotního úseku*

## Kaplička sv. Anny

U jižní zdi, obklopující bývalé parkové nádvoří původního vjezdu do zámku ve Víceměřicích, stála po desítky let nevyužívaná, nevzhledná „stavbička“, která sloužila dříve, jako márnice a občas po několik hodin ukrývající rakev s tělem zemřelého chovance tehdejšího kláštera. Po vydání nového zákona O pohřebnictví, se stala nepotřebnou a sloužila jen jako úschovna zemědělského nářadí.

S dokončením výstavby Domova seniorů a obsazení plným počtem uživatelů, se objevil požadavek po nějakém koutku, s možností tiché meditace, modlitby nebo dokonce společné bohoslužby. Vznikl nápad, přeměnit márnici na kapličku.



Během letních měsíců roku 2012 tři zedníci, kteří opravovali zámeckou zeď, oblékli kapličku do zcela nového „kabátu“- vnitřní omítky, fasáda a nová střecha. Tehdejší stolař Domova pan Josef Hroz, vyrobil nové dveře, okna, oltář i lavice a daroval vnitřní výzdobu (kříže, obrazy, lustr a sošku sv. Anny).

Vykácením několika letitých akátů v blízkosti kapličky se upravil prostor pro bezbariérový přístup i pro osoby pohybující se na invalidních vozíčkách.

Zvon do zvoničky pro kapličku s nápisem sv. Anna odlila dílna paní Leticie Vránové – Dytrychové z Brodku u Přerova. Kování zvonu a techniku uchycení zhotovila firma Bouchal BOROKO, rovněž z Brodku u Přerova.

Slavnostní žehnání kapličky proběhlo 3. května 2014 za přítomnosti arcibiskupa olomouckého a metropolitě moravského mons. Jana Graubnera.

Kaplička se stala klidným místem pro duchovní potřeby uživatelů a seniorů Domova u rybníka Víceměřice a je nepřehlédnutelnou součástí zrekonstruovaného parku.

### *Svatá Anna*



Samotné jméno Anna je hebrejského původu, kde jej lze přepisovat jako Channa v překladu „milostiplná“ či „milá“.

Svatá Anna (též svatá Anna Samodruhá, či svatá Anna Samotřetí) a svatý Jáchym byli údajní rodiče Panny Marie a tedy prarodiče Ježíše Krista.

V kanonických evangeliích, která tvoří Nový zákon, o nich zmínky nejsou. Jejich jména jsou uvedena v apokryfním evangeliu svatého Jakuba.

Jméno Jáchym se vykládá jako „příprava na Pána“ a jméno Anny jako „milostná, laskavá“.

Někdy je svatá Anna, a to zejména v uměleckých zobrazeních, označována jako „samodruhá“ a „samotřetí“. Jedná se o staročeské výrazy.

Výraz „samodruhý“ se používal pro matku, která již nebyla sama, protože nosila dítě.

Výraz „samotřetí“ pak pro babičku, která vychovala dceru, a ta zase dceru nebo syna.

Proto bývá svatá Anna (S) samodruhá zobrazována s Pannou Marií a svatá Anna (S) samotřetí s Pannou Marií a Ježíšem.

Podle svatého Jakuba byli manželé zřejmě dosti prosperující pastýři, kteří výtěžek svého hospodářství spravedlivě dělili mezi jeruzalémský chrám, pomoc chudým a vlastní potřeby. Problémem bylo to, že neměli děti.



Neplodnost u Židů byla považována za výraz nepřízně Boží a chrámoví kněží dokonce jednoho dne z toho důvodu odmítli přijmout oběti, které chrámu přinesli. Hluboce ponížený Jáchym odešel do pouště, kde se čtyřicet dní postil a modlil k Bohu. Po čtyřiceti dnech se mu zjevil anděl a oznámil mu, že jeho modlitby byly vyslyšeny, a slíbil jim narození dítěte.

Skutečně se jim přes vysoký věk narodila dcera, které dali jméno Marie. Otec zemřel krátce po jejím narození a Marie byla

ve třech letech předána do výchovy správě jeruzalémského chrámu.

Svatá Anna byla široce uctívána v lidových vrstvách i bez oficiálního požehnání církve. Doložen je až dopis papeže Urbana VI. z roku 1378, kdy povoluje Anglii uctívání sv. Anny jako světice.

Anenská tradice dosáhla vrcholu v 15. a 16. století, když papež Sixtus IV. přijal Annu roku 1481 do římského kalendáře a jeden z jeho pozdějších nástupců Řehoř XIII. ustanovil její slavnost v roce 1584 na 26. července. O šíření úcty ke sv. Anně se zasloužili zejména církevní řeholníci – kapucíni, karmelitáni, benediktini a augustiniánští kanovníci.



Ve východních křesťanských tradicích byzantského ritu lze uctívání sv. Anny prokázat už v 6. století, kdy dal císař Justinián I. na její počest vystavět chrám.



Ve 4. století a pak znovu v 15. století se rozhořel uvnitř katolické církve spor, zda v případě Anny nedošlo také k panenskému početí jako v případě Panny Marie. Tato myšlenka byla v roce 1677 definitivně zamítnuta. Svatá Anna se údajně dožila vysokého věku.

*Mgr. Bc. Markéta Pučánová, DiS., MBA  
vedoucí Domova pro seniory*

## Život na sociálním úseku

Nadešel čas, kdy máme tu milou povinnost podělit se o to, co se stalo od minulého vydání Rybníčku na našem úseku.

Hlavním pracovním tématem jsou zase a zase sociální šetření, množství žádostí se výrazně zvýšila a tak vyjíždíme každý týden několikrát. Ne vždy jsou tato šetření příjemná, někdy trochu smutná, ale snažíme se žadatele povzbuzovat a poradit mu v těchto nelehkých chvílích. Občas máme i zpětnou vazbu z cest, jako pěkná fotografie z obce, kde jeden z našich řidičů překročil rychlost. Fotka pěkná ostrá a i pokuta pěkně ostrá.

Další novinkou je návrat Marcelky z MD. Její příchod byl velkým posílením našeho kolektivu a nutnou pomocí. Je pravdou, že se zase prohloubil zvýšený poměr ženského pohlaví v neprospěch mužského, ale co se dá dělat. V tomto roce zase končí soudní rozsudky našich uživatelů, kteří jsou omezeni ve svéprávnosti. Stejně jak před pěti roky, i teď kooperujeme se soudem na dalším prošetření uživatelů. Návštěvy soudu a další administrace je každý pátý rok velká. Jenže jak píšeme vždy, náš dobrý kolektiv si pokaždé poradí a zvládne skoro vždy vše s úsměvem. To ale jistě zúčastnění znáte, že z naší kanceláře je slyšet často smích.



Téma nového pavilonu Domova se zvláštním režimem přenecháme jiným. Další velkou událostí byla inspekce z MPSV,

kteřá zavítala na Domov pro osoby se zdravotním postižením. Tři dny pobytu inspekce byly krušné. Z naší kanceláře se stalo kopírovací centrum, každou chvíli probíhala blesková porada a všichni byli v zápřahu. Po odchodu pracovníků ministerstva jsme si zaslouženě dali dobrou kávu. Výsledek inspekce nás moc nepřekvapil, naštěstí vytkl jen drobné nedostatky. Tyto nedostatky byly posléze opraveny či doplněny. Inspekce hodnotila práci v našem zařízení kladně a veškerá administrativa je vykonávaná v rámci zákona.

A co se děje u nás doma? To byla taky jedna z částí našeho vyprávění. Na této platformě je takzvaný klid před bouří.



Žádné velké změny. Marcelčina holčička půjde do školky a starší syn Martinky ukončil první ročník ZŠ velice úspěšně. Gábinky dcera má za sebou 2 semestry VŠ sociální pedagogiky, no po mamince. Evička zvelebuje stále svůj příbytek a má radost z pracovitých chlapů doma. Alenka nás zásobuje fotkami poháru, které vyhrává její šikovná dcera v tanečních soutěžích. A Ivo? Ten občas přijde shrbený po víkendovém golfu a do středy kňučí bolestí 😊. No radosti ze života a žití prožíváme všichni.

*Krásné a pohodové léto plné slunečných dnů a krásných zážitků přeje kolektiv sociálního úseku.*

*kolektiv sociálního úseku*

## Otevření nové budovy DZR z jiného úhlu pohledu

Den otevřených dveří a s ním spojené stříhání pásky na nové budově Domova se zvláštním režimem je taková třešinka na dortu.

Před otevřením jsme splnili hodně úkolů, stále plníme další a ještě je jich spousta před námi.

S tím souvisí i nábor nových pracovníků, nástupy i odchody pracovníků.

Někteří z nás přichází do sociálních služeb s představou, že si tady pracovníci přímé péče se seniory povídají, čtou, jezdí na výlety, chodí po procházkách a maximálně podají stravu.

Človíček, (jak budu nazývat v tomto článku zájemce o práci) který k nám přichází, Vám slibuje hory, doly. Práci zná, protože přece se doma staral o maminku nebo tatínka, tetu či babičku. Prohlédne si oddělení a chválí a chválí, jak to tady máme hezké, chválí služby, že tady nebude nikdy sám. Líbí se mu, jak seniorky sedí u televize a jsou spokojené, všechno je jak se říká sluncem zalité. Bohužel realita je ale jiná a velmi pravděpodobně si neuvědomují náročnost této profese. Každé povolání má svoje hezké i stinné stránky. Z mého pohledu je však





práce s lidmi velmi náročná. Nechci snižovat jakoukoliv profesi, každá má své místo.



Človíčkovi nachystáte potřebné dokumenty pro nástup, vypracujete plán služeb, proškolíte ho v BOZP, zajistíte mu pracovní oblečení a další věci pro nástup do zaměstnání. Přichází šok – realita. Běžný chod dne, péče o seniora a s tím spojené vstávání, oblékání, koupání, podávání stravy, ale také úklid drobných osobních věcí, zajištění prádla, dovoz stravy aj. Mohla bych zde vypsat další náplň práce pracovníka v sociálních službách, ale to by mi asi nestačil papír.

Človíček odchází, takhle si to přece vůbec nepředstavoval. Práce pracovníků, kteří nad tím strávili spousty času, se může zahodit, jak zmačkaný papír do koše.

Chtěla jsem tím jenom říci, važme si pracovníků přímé péče a kolegů, kteří pracují v sociálních službách.

Práce s lidmi je poslání ne povolání a lidé, kteří neznají a neví, ať prosím nesoudí.



*Jindřiška Kouřilová  
vedoucí Domova se zvláštním režimem*

## Dění v Domově pro osoby se zdravotním postižením

Vážení čtenáři,

ráda bych se pochlubila úspěchem. Koncem února nás neohlášeně navštívil inspekční tým, který provedl Inspekci kvality poskytovaných služeb. Na zahájení si inspektoři prošli Domov, prohlédli si prostory, kde pobývají uživatelé a poté již začala samotná kontrola. Požádali o rozhovory s uživateli i s pracovníky. Dokládali jsme veškerou dokumentaci, kterou zde vedeme - Záznamy péče, Plány péče, Individuální plány, porady s uživateli atd. Během tří dnů jsme odpovídali na jejich dotazy, a že jich bylo. Zajímaly je denní aktivity, práva uživatelů, jakou mají uživatelé možnost podat stížnost na poskytovanou službu, jak uživatele seznamujeme s havarijními a nouzovými situacemi, jestli mají možnost nakoupit si, jak probíhá doprovod k lékaři, tedy jestli nejsou pošlapána práva uživatele apod.

Moc bych chtěla touto cestou poděkovat všem kolegům za úžasnou spolupráci, ale ze všeho nejvíc děkuji pracovnícím DOZP. Na všetečné otázky odpovídaly klidně, věcně, věděly vše a potvrdily tak, že službu poskytujeme kvalitně a řídíme se Standardy kvality sociálních služeb. Také uživatelé v rozhovorech potvrdili dobrou praxi. Výsledkem je vynikající, téměř 100% výsledek a inspekci jsme zvládli na jedničku s hvězdičkou. Musím přiznat, že členové inspekčního týmu byli velmi příjemní, milí lidé díky kterým se pracovnice necítily pod tak velkým tlakem. Pokud by byli všichni inspektoři stejní, nemáme se v budoucnu čeho bát.

*Blanka Novotná  
vedoucí Domova pro osoby se zdravotním postižením*

## Můj rok v Domově u rybníka

Do Domova u rybníka jsem přišla jen s malým povědomím o tom, jak funguje péče o lidi, kteří to sami již nedokáží. Jak se taková péče zajišťuje? To jsem zjistila až tady a očividně to není jednoduché. Jsem ráda, že taková organizace existuje a zajišťuje potřebnou péči právě těmto lidem. Musí být těžké být odkázán na pomoc druhého a není to práce pro každého. Proto všem, kteří pracují v přímé péči, patří můj obdiv. Za mě je to nesmírně záslužná práce.

Nepracuji zde dlouho, ale bylo mi ctí být u významných milníků existence této organizace. Jednak u historicky prvního ročníku konference s názvem „Víceměřické dny“, která je něco neobvyklého, co nepořádá každá organizace. Myslím si, že je to zpestření pracovní náplně a také zajímavá zkušenost. A pak také u Dne otevřených dveří se slavnostním předáním nového pavilonu DZR, což byla, podle mě, také povedená akce.

U jiného zaměstnavatele jsem nezažila, že by si takto vážili svých zaměstnanců a pořádali několik akcí pro rozptýlení zaměstnanců od pracovních i soukromých starostí. Většina zaměstnavatelů už vynechává i vánoční večírek, natož aby pořádali více teambuildingů ročně nebo milé vánoční občerstvení pro zaměstnance. To mě opravdu příjemně překvapilo a myslím si, že můžeme být za takového zaměstnavatele rádi.

Jak jsem zmiňovala, nepracuji zde dlouho, ale už jsem měla možnost vyzkoušet si několik pracovních pozic. Nejprve

místo pracovníka spisovny a archivu, a později místo sekretáře, které tu ještě nebylo. Alespoň myslím 😊. Nemá mě tedy kdo zaučit, a tak si všechny cestičky musím vyšlapat od základu sama. Někdy to není jednoduché, ale snažím se podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Mezitím jsem ještě byla pověřena zástupem účetní pro uživatele, kde jsem měla možnost trochu blíže se setkat s našimi uživateli. Byla to obrovská zodpovědnost a naprosto nová zkušenost. Ano, mělo to svoje mouchy, ale po návratu si paní účetní zase vše upravila tak, jak je zvyklá a obdivuji ji, že se v tom mém systému vyznala 😊.

Bez všech kolegů ze sociálního úseku, kteří mi vždy ochotně poradili, bych to zvládala jen stěží. A to bylo zrovna v době, kdy byla “Ježíškova vnučata” v plném proudu, práce bylo nad hlavu a trouby k nám lezly oknem 😊. Ale užili jsme si i spoustu legrace a tak to má přeci být. Ráda jsem byla, alespoň na chvíli, součástí jejich týmu. Jsou super parta a vládne u nich pohodová atmosféra, a tímto bych jim ráda poděkovala. Vlastně i všem kolegům, kteří mi kdy pomohli či poradili.

A aby toho nebylo málo, poslední měsíc trávím převážně v kuchyni. Ale já jim tam pomáhám moc ráda a alespoň se přiučím zase něco nového. Ani v té kuchyni to není sranda, jak si kdekdo myslí.

Ale už dost řečí o práci. Máme tu léto a já všem přeji, aby si ho užili naplno.

*Veronika Buriánková  
asistentka ředitele*

## Setkání odborné sekce aktivizačních pracovníků Domovů pro seniory a Domovů pro osoby se zdravotním postižením Olomouckého kraje

Dne 25. 4. 2023 se v košíkářské dílně Domova u rybníka ve Víceměřicích konalo setkání sekce aktivizačních pracovníků domovů pro seniory a domovů pro osoby se zdravotním postižením. Setkání se zúčastnilo 31 pracovníků z 16-ti organizací Olomouckého kraje.

Setkání sekce bylo zahájeno přivítáním účastníků a představením programu setkání. Toto setkání bylo pojato prakticky a účelně. Po zahájení byl pro pracovníky připraven workshop, jehož vedení se ujala Markéta Maculíková z



organizace Lipka z.s., Prostějov. Téma workshopu – pedig a jeho možnost využití v rámci aktivizačních činností. Zájem o tuto aktivitu byl opravdu veliký a bylo hned poznat, že všichni pracovníci jsou velmi šikovní a zruční. Do

workshopové části programu se zapojili všichni účastníci setkání a každý si domů odvezl hotový výrobek. Workshop trval do obědové pauzy.

Odpolední blok byl zaměřen na terénní služby. Prezentaci si pro přítomné připravila aktivizační referentka Pavlína Zahradníčková z Centra sociálních služeb, Kojetín. V návaznosti

na téma využití aktivizačních činností v terénních službách v rámci prevence sociálního vyloučení, tréninku motoriky a paměti se do prezentace zapojila i sama paní ředitelka Centra sociálních služeb Mgr. Bc. Blanka Laboňová. Informace odpoledního bloku byly pro všechny přítomné velmi zajímavé, neboť ostatní účastníci setkání byli převážně z pobytových zařízení.

Závěr setkání patřil Mgr. Aleně Dufkové, která svojí prezentací a veselým výkladem zážitků z poznávacích cest Amerikou dokonale popsala, jaké nástrahy vás mohou potkat při cestování mimo Evropu.

Dubnové setkání aktivizačních pracovníků hodnotím z hlediska přínosu pro zaměstnance jako velmi úspěšné. Bylo praktické, interaktivní i zábavné. Od zúčastněných jsem dostal pozitivní zpětnou vazbu, a to vnímám jako hlavní hnací motor k přípravě dalšího setkání.



*Vít Fialka  
pověřená osoba vedením aktivizačního úseku  
propagace*

## Slavnostní předání pavilonu DZR

Datum 20. června roku 2023 se zapíše do řádků historie Domova u rybníka Víceměřice zlatým písmem.

Po dvou letech v jižní části Olomouckého kraje v obci Víceměřice vyrostl v areálu Domova u rybníka nový pavilon s 36 lůžky, který bude poskytovat sociální služby lidem s Alzheimerovou chorobou a zároveň tím vzniknou nové pracovní příležitosti, nejen pro občany z blízkého okolí.



Olomoucký kraj na jeho stavbu uvolnil zhruba 17 milionů korun, z celkových téměř 63 milionů. Jde tak o jednu z největších investic v kraji.

Slavnostního předání budovy se za Olomoucký kraj zúčastnili hejtman Ing. Josef Suchánek, 1. náměstek hejtmana Mgr. Ivo Slavotínek a radní člen Ing. Petr Lysek.

Tento slavnostní den byl zároveň spojen s "Dnem otevřených dveří". Návštěvníci se mohli těšit z bohatého doprovodného programu.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na realizaci tak vzácného díla v našem kraji.

*Vít Fialka  
pověřená osoba vedením aktivizačního úseku  
propagace*

**PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ VŠEM, KTEŘÍ SE  
PODÍLELI NA TOMTO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE  
RYBNÍČEK**



**Domov u rybníka Víceměřice,**

příspěvková organizace

Víceměřice 32

798 26 Víceměřice

+420 582 305 244, [info@domovurybnika.cz](mailto:info@domovurybnika.cz)

[www.domovurybnika.cz](http://www.domovurybnika.cz)

Korekce textu:

Grafika a obsahové složení:

Tisk:

Ing. Pavla Václavíčková

Vít Fialka

Jan Pospíšil, ATRIUM, Prostějov

Uveřejněné fotografie v tomto vydání časopisu byly pořízeny s písemným souhlasem dotčených osob.

**Za uvedené články si odpovídají autoři sami a nemusí se  
vždy ztotožňovat s názory ostatních.**